

امام علي نرين العابدين^{٢٤} ني
عبادة ني شان

مولانا امام محمد الباقر^ع ۲۴ جبر وقت گھنا چھوٽا هتا، هجي چلتا
بھي نہ 'اورے، تو ايڪ دن 'اپ ريکھتا ريکھتا کنواں طرف گيا،
کنواں گھنواند وھتو، اھما گري گيا،

'اپنا ماں صاحبة يہ دیکھو کہ مارا فرزند محمد کنواں ما گري
گيا چھ، تو پريشاني ني حالة ما بلند 'اوانرسي کہوا لاگا، اے مارا
مولی 'اپ ناڏکرا تو غرق ٿئي گيا .

امام علي زرين العابدین^ع ۲۴ يہ 'اوانر سنو مگر نماز جاري راکھي

نمانر تورٽا نٽهي، نمانر تمام ڪري نه فرمايو ڪهه هاڻ چهه؟ سوڻ تهيو؟
ماڻ صاحبه ڀر عرض ڪيڊي ڪر محمد ا ڪنواڻ ما ڪري ڪيا چهه .
امام علي نرين العابدين^{۴۷} تشريف لايان ڪنواڻ نا ڪانٽها ڀر
بيٺهي نه هاڻ درانر ڪيڊوانه فرماو ڪهه ڪر ا ڪيڻا محمد مارو
هاڻ پڪري نه اوي ڪاڻ ،

مولانا محمد الباقر^{۴۷} ڀر هاڻ پڪري ليدو، امام علي نرين
العابدين^{۴۷} ڀر چهوڻا شهزاده نه ڪنواڻ سي نڪالي ليدا ، ڪر

وقت مولانا محمد الباقر ۱۲۴ کنواں سي باهر نکلا تو خوش چھے ،
هنسي رهيا چھے ، کپڑا بهي بهينگايا نتھي .
امام علي نرين العابدین ۱۲۴ محمد الباقر نا ماں صاحبه نے
فرماوے چھے کہ 'الو تمارا ڏکرا نے ، یر غرق نہ رھائی کوئي وقت
یر تو غرق سي بچاؤنا ر سفینہ چھے ،